

С. В. Діденко,
доктор юридичних наук, професор

Р. С. Мкртчян,
кандидат юридичних наук, доцент

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Херсонський інститут МАУП
вул. Тракторна, 20, 74500, Херсон, Україна
E-mails: didenko19520@ukr.net, mroman1985@ukr.net

Мета: у статті розкривається теорія та історія адміністративних послуг в Україні та ознаки.

Методи дослідження: історичний, порівняльного аналізу, синтезу, пізнавально-аналітичний та ін.

Результати: з'ясовано історичні аспекти та сучасний стан адміністративних послуг в Україні.

Обговорення: необхідність удосконалення інституту адміністративних послуг в Україні.

Ключові слова: адміністративні послуги; публічно-сервісна складова; демократизація; вдосконалення; теорія; історія.

Постановка проблеми та її актуальність.

Серед пріоритетних завдань розвитку державності в Україні є послідовна демократизація взаємовідносин органів державної влади, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб з громадянами та юридичними особами, що має на меті охорону їх прав, свобод і законних інтересів, сприяння їх реалізації. Демократизація суспільних відносин в Україні призводить до основної мети їх діяльності, якою повинно стати обслуговування суспільства і його потреб. Для досягнення цієї мети слід удосконалити інститут адміністративних послуг, адже один із аспектів, який свідчить про задоволення потреб населення це саме якість, своєчасність, досконалість надання таких послуг з боку державних органів і органів місцевого самоврядування.

Беззаперечно для створення сучасної моделі адміністративних послуг, даний інститут проходив різні етапи розвитку, що постійно удосконалювались і доповнювались публічно-сервісною складовою.

Ефективне і вільне здійснення прав людини – одна з головних ознак демократичного суспільства і правової держави. Права людини в сучасному українському суспільстві мають стати не другорядним завданням, здійснюва-

ним у сфері перетворень виконавчої влади, а її найголовнішою метою, яка покликана принципово змінити історичну парадигму стосунків між державою і людиною [10, с. 81].

Мета цієї зміни полягає у тому, щоб місце домінуючої в минулому ідеології «панування» держави над людиною посіла протилежна – ідеологія «служіння» держави інтересам людини [1, с. 7].

Проведення адміністративної реформи в Україні активізує не лише потребу в удосконаленні системи публічного управління, але й зміни підходів до діяльності державних службовців та посадових осіб органів місцевого самоврядування, зокрема переорієнтування її насамперед на надання послуг. Це потребує невідкладної модернізації системи послуг, що надаються органами публічної влади на різних рівнях управління та в межах різних галузей. Однією із складових такої системи послуг є адміністративні послуги, які в умовах проведення адміністративної реформи розглядаються як важливий інструмент здійснення державного управління [7, с. 140].

Важливими при цьому є питання відповідної наукової інтерпретації інституту адміністративних послуг, узгодження відповідних положень окремих законодавчих актів щодо цього та вироблення аргументованих пропозицій щодо удо-

сконалення чинного законодавства і практики його застосування.

Аналіз досліджень і публікацій. Над інститутом адміністративних послуг в Україні в різні часи плідно працювали такі вітчизняні вчені-юристи як В. Авер'янов, О. Андрійко, І. Бондаренко, Н. Васильєва, О. Васильєва, О. Карпенко, І. Коліушко, В. Колпаков, А. Ліпенцев, В. Марченко, О. Оболенський, Г. Писаренко, В. Тимошук та інших.

Водночас, історичних аспектів вони майже не торкались. А також після прийняття Закону України «Про адміністративні послуги» бракує наукових досліджень, присвячених даному інституту. Цим зумовлюється актуальність, наукове і практичне значення даної публікації.

Метою статті є дослідження теорії та історії адміністративних послуг в Україні та вироблення пропозицій щодо вдосконалення даного інституту адміністративного права.

Виклад основного матеріалу. Формування сучасного інституту адміністративних послуг в Україні відбулося нещодавно, але вже пройшло різні історичні етапи становлення, які дозволили говорити про його існування і закріплення відповідно до світових стандартів.

На нашу думку, становлення інституту адміністративних послуг в Україні можна розбити на два історичні етапи:

1) започаткування інституту адміністративних послуг і до прийняття Закону України «Про адміністративні послуги» (далі Закон) [11];

2) з моменту прийняття Закону і до сьогодні.

Зупинимося на кожному з етапів. В Україні питання надання та регламентації адміністративних послуг вперше набуло державного рівня після видання Указу Президента України від 22 липня 1998 року № 810/98 «Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні» [12]. Основною метою реформи було проголошено формування системи державного управління, яка стане близькою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності буде служіння народові, національним інтересам. Відповідно до цієї Концепції однією з вихідних засад рефор-

мування центральних органів виконавчої влади була переорієнтація їх діяльності з суто адміністративно-розпорядчих функцій на надання державних управлінських послуг громадянам та юридичним особам, а також забезпечення дії принципу верховенства права [4, с. 25].

6 вересня 2005 року Верховною Радою України було ухвалено Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», який надав могутній імпульс централізованому утворенню єдиних дозвільних центрів (ЄДЦ), що діють за принципом організаційної єдності в одному приміщенні. І хоч ця політика була спрямована на покращення умов для отримання адміністративних послуг лише суб'єктами господарювання, вона загалом відбувалася згідно із загальними підходами до створення універсамів послуг.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15.02.2006 р. № 90-р було затверджено Концепцію розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади. Далі розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.06.2007 р. № 494-р було затверджено План заходів щодо реалізації Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади. У 2009 році прийнято Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо упорядкування надання державних платних послуг» від 25 лютого 2009 року № 251 та Постанову Кабінету Міністрів України «Деякі питання платних державних послуг» від 11 березня 2009 року № 234, реалізація яких передбачала наступні заходи: спрямування усіх коштів за державні платні послуги до державного бюджету; заборона передачі повноважень з надання державних платних послуг суб'єктам господарювання; ліквідація суб'єктів господарювання, утворених для надання державних платних послуг тощо. У 2009 році вплив на державну політику у сфері надання адміністративних послуг мав Указ Президента України «Про заходи із забезпечення додержання прав фізичних та юридичних осіб щодо одержання адміністративних (державних) послуг» від 3 липня 2009 року № 508 [6, с. 18].

Започаткування теорії адміністративних послуг в Україні на науковому рівні сміливо можна пов'язувати з такими представниками науки адміністративного права як В.Б. Авер'янов,

І.П. Голосніченко, І.Б. Коліушко, В.П. Тимошук. Особливо вони наголошували на доцільності використання у чинному законодавстві поняття «адміністративні послуги».

Їх праці доповнилися іншими дослідженнями, і тому слід погодитись із Писаренко Г.М., що для підвищення ефективності державного управління необхідно акцентувати увагу на діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, саме цьому слугує категорія «адміністративні послуги». Виокремлення відносин щодо надання адміністративних послуг дає змогу змінювати характер відносин між адміністративними органами та приватними особами; відмежовувати публічно-службову діяльність адміністративних органів від їх господарської діяльності; може використовуватися для розмежування діяльності органів влади щодо вироблення політики (розроблення політичних програм, нормативних актів) та поточного адміністрування (вирішення конкретних життєвих ситуацій) [9, с. 50].

Відповідно перший етап завершився завдяки стрімкому розвитку науки адміністративного права, що відображалась на правотворчому процесі і призвело до прийняття Закону який започаткував новий етап розвитку інституту адміністративних послуг в Україні.

Вперше на законодавчому рівні було закріплено відповідно до ст. 1 Закону, що адміністративна послуга – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону [11].

Цей Закон визначив правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг.

Здавалося б прийняття Закону вирішило всі питання наукового і практичного характеру, але це призвело до виникнення багатьох наукових дискусій щодо знаходження істини в контексті того яким саме має бути інститут адміністративних послуг в Україні. Свої праці адміністративним послугам присвячують такі вчені як О. Бесчастний, Е. Демський,

О. Мердова, А. Панченко, В. Руденко, Д. Скрипник, В. Суцєнко, В. Тимошук та ін.

Тому другий етап триває до сьогодні й має на меті затвердження концепції адміністративних послуг відповідно до сучасних досягнень науки адміністративного права і необхідності доповнення її публічно-сервісною складовою.

Розглянувши історичні аспекти, тепер доцільно буде зупинитись на теорії адміністративних послуг у сучасному адміністративному праві України.

Так, на думку К. Афанасьєва, адміністративні послуги – це публічні (тобто державні та муніципальні) послуги, що надаються органами виконавчої влади, виконавчими органами місцевого самоврядування й іншими уповноваженими суб'єктами, і надання яких пов'язане з реалізацією владних повноважень [2, с. 28].

М. Ославський під адміністративними послугами вважає публічні послуги, що надаються органами виконавчої влади, виконавчими органами місцевого самоврядування та іншими уповноваженими суб'єктами, і надання яких пов'язане з реалізацією владних повноважень [8, с. 45].

Е. Демський пропонує таке визначення: адміністративна послуга – це визначена на законодавчому рівні діяльність органів (посадових осіб) владних повноважень щодо створення умов для реалізації і захисту прав і законних інтересів або виконання обов'язків фізичними чи юридичними особами за їх зверненням з метою отримання визначеного законом корисного ефекту [5, с. 80]. Досліджуючи юридичну природу адміністративних послуг, він виходить із ознак, які дають відрізнити їх від інших видів послуг. А саме, на відміну від послуг цивільно-правового характеру (публічного договору) адміністративні послуги характеризуються певними особливостями, наявність яких відрізняє їх від цивільно-правових чи господарських послуг (договорів). До таких особливостей, ознак чи критеріїв відносяться:

а) адміністративні послуги надаються виключно органами владних повноважень — органами державної влади; уповноваженими на те державними підприємствами, установами, організаціями; органами місцевого самоврядування — в порядку здійснення ними завдань і функцій в

межах, визначених законом; б) надання адміністративних послуг пов'язане із забезпеченням створення умов для реалізації фізичними чи юридичними особами прав, свобод і законних інтересів шляхом вирішення відповідних процедурних питань; в) надання адміністративних послуг презюмується (вбачається) за рахунок коштів державного чи місцевого бюджетів, тобто має бути безоплатним; г) компетенція органів владних повноважень щодо надання певного виду послуг визначається законодавством і відповідно до затверджених стандартів.

Всі інші ознаки: надання послуг за зверненням осіб, згода сторін, оплатність, вчасність, простота процедури, зручність, відкритість, задоволеність, безпечність, зручність, ввічливість, доступність, професійність не є ознаками чи особливістю лише адміністративних послуг, а носять характер загальних ознак, які притаманні будь-яким видам послуг — цивільно-правовим, господарським, медичним, транспортним, будівельним, адміністративним тощо [5, с. 81].

Більш повно ознаки адміністративних послуг розкриває В.А. Телицька, а саме, загальними ознаками адміністративних послуг є: наявність публічного (суспільного) інтересу; обов'язок публічної влади забезпечити надання адміністративної послуги, тобто створити умови для реалізації суб'єктивних прав конкретної особи; гарантування державою надання адміністративної послуги; достатність бюджетного фінансування процесу надання адміністративних послуг; підстава надання адміністративної послуги — закон (передбачає право на одержання особою конкретної адміністративної послуги та відповідне повноваження адміністративного органу) та ініціатива конкретної особи; підставу для здійснення юридичних дій — звернення зацікавленої особи; уповноважений суб'єкт (адміністративний орган) — особа, наділена владними повноваженнями відповідно до закону; відповідальність посадових і службових осіб за невиконання/неналежне виконання обов'язку з надання адміністративних послуг; суб'єкт звернення (суб'єкт одержання адміністративної послуги) — конкретний адре-

сат; наявність взаємних прав і обов'язків уповноваженого суб'єкта та суб'єкта звернення; наявність спеціального правового регулювання порядку надання адміністративних послуг; результат адміністративної послуги — адміністративний акт [13, с. 50].

Таким чином, адміністративна послуга, на нашу думку — це передбачена законом та надана суб'єктом владних повноважень послуга за заявою фізичної або юридичної особи, спрямована на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону і має на меті задоволення їх потреб.

Адміністративній послугі притаманні такі ознаки: 1) надання за заявою фізичної або юридичної особи; 2) стосується прав та/або обов'язків такої особи, тобто адміністративна послуга надається заради забезпечення умов для набуття, зміни чи припинення прав та/або обов'язків осіб; 3) надання адміністративними органами (насамперед органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, іншими державними органами) обов'язково шляхом реалізації владних повноважень, адже адміністративний орган володіє «монополією» на надання конкретної адміністративної послуги; 4) право на отримання особою конкретної адміністративної послуги та відповідні повноваження адміністративного органу мають бути безпосередньо передбачені законом.

Але, на нашу думку основна ознака адміністративної послуги виходить з принципу людиноцентризму, тобто пріоритетними напрямками у сфері вітчизняного публічного адміністрування мають стати запровадження принципу людиноцентризму в усі сфери діяльності органів публічної адміністрації.

Крім того, слід погодитись із В. Бесчастним, який зазначає, що вкрай необхідною є розробка і нормативне визначення питання ціноутворення адміністративних послуг, з обов'язковим визначенням єдиних критеріїв і встановленням співмірності ціни і якості відповідної адміністративної послуги. Слід звернути увагу на те, що рівень використання сучасних інформаційних технологій в сфері надання адміністративних послуг все ще залишається недостатнім для кардинального під-

вищення ефективності діяльності органів публічного управління [3, с. 6].

Саме тому, особливої актуальності набувають питання розроблення механізму впровадження у сферу надання адміністративних послуг інформаційно-комунікативних технологій. Створення зручних і доступних умов для отримання приватними особами адміністративних послуг є однією з головних задач, що має вирішуватися органами державної влади та місцевого самоврядування. Адже саме за якістю послуг кожен громадянин оцінює турботу влади про нього. Реалізація цієї задачі особливо актуальна для України, де система надання адміністративних послуг є непрозорою, нерациональною та такою, що не враховує інтереси громадян [14, с. 6].

Висновки. Отже, історичні етапи становлення інституту адміністративних послуг в Україні умовно можна поділити на два: а саме: 1) започаткування інституту адміністративних послуг і до прийняття Закону України «Про адміністративні послуги»; 2) з моменту прийняття Закону і до сьогодення.

Адміністративна послуга – це передбачена законом та надана суб'єктом владних повноважень послуга за заявою фізичної або юридичної особи, спрямована на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону і має на меті задоволення їх потреб. Вона характеризується рядом ознак, в основі яких лежить принцип людиноцентризму.

Виходячи з низки праць присвячених інституту адміністративних послуг, можна сказати, що теорія адміністративних послуг – це сучасний інститут адміністративного права, що складається з концепцій і поглядів направлених на дослідження, вивчення та вироблення пропозицій щодо удосконалення даного інституту.

Теорія адміністративних послуг в Україні потребує подальшого опрацювання та практичного врегулювання, оскільки надання послуг насамперед залежить від ефективності діяльності органів виконавчої влади, державних службовців та посадових осіб, які безпосеред-

ньо беруть участь у наданні адміністративних послуг.

Література

1. Авер'янов В. Реформування українського адміністративного права: черговий етап. *Право України*. 2000. № 7. С. 6-8.
2. Афанасьєв К.К. Адміністративні послуги: навч. посіб. Луганськ: РВВЛДУВС, 2010. С. 128.
3. Бесчастний В.М., Мердова О.М. Адміністративні послуги у системі публічного управління. *Менеджер*. 2015. № 1. С. 58-64. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzhm_2015_1_11
4. Білоус В.Т., Буханевич О.М. Деякі питання становлення інституту адміністративних послуг в Україні на підзаконному рівні. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки*. 2016. № 837. С. 23-28. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_837_5
5. Демський Е.Ф. Адміністративні послуги та їх юридична природа. *Юридична наука*. 2011. № 1. С. 79-86. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2011_1_13
6. Записний Д.Ю. Історія становлення та розвитку системи надання адміністративних послуг в Україні. *Аспекти публічного управління*. 2016. № 8. С. 16-24. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/arlpur_2016_8_4
7. Ліпенцев А.В., Жук Ю.М. Адміністративні послуги в Україні: поняття та сутність. *Ефективність державного управління*. 2015. Вип. 42. С. 140–149. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu_2015_42_17
8. Ославський М.І. Виконавча влада в Україні: організаційно-правові засади: навч. посіб. Київ: Знання, 2009. С. 233.
9. Писаренко Г.М. Адміністративні послуги в Україні: організаційно-правові аспекти: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2006. 196 с.
10. Писаренко Г.М. Запровадження доктрини адміністративних послуг в Україні. *Митна справа*. № 6. 2005. С. 80-83.
11. Про адміністративні послуги: Закон України від 6 верес. 2012 р. № 5203-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>
12. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні: Указ Прези-

дента України від 22 лип. 1998 р. № 810/98. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/810/98>.

13. Телицька В.А. Адміністративні послуги, що надаються органами місцевої влади: визначення поняття та сутності / Інновації у державному управлінні: системна інтеграція освіти, науки, практики: матер. наук.-практ. конф. за міжн. уч. (27 трав. 2011 р., м. Київ): у 2 т. Т. 2. Київ: [б. в.], 2011. С. 49–51. <https://doi.org/10.26697/9786177089000.2017.85>

14. Тимошук В. Адміністративні послуги: посібник / Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO». Київ: ТОВ «Софія-А», 2012. 104 с.

References

1. Aver'janov V. Reformuvannja ukrai'ns'kogo administratyvnogo prava: chergovyj etap. *Pravo Ukrai'ny*. 2000. № 7. S. 6-8.

2. Afanas'jev K.K. Administratyvni poslugy: navch. posib. Lugans'k: RVVLDUVS, 2010. S. 128.

3. Beschastnyj V.M., Merdova O.M. Administratyvni poslugy u systemi publicznego upravlinnja. *Menedzher*. 2015. № 1. S. 58-64. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzhm_2015_1_11

4. Bilous V.T., Buhanevych O.M. Dejaki pytannja stanovlennja instytutu administratyvnyh poslug v Ukrai'ni na pidzakonnomu rivni. *Visnyk Nacional'nogo universytetu «L'vivs'ka politehnika»*. *Jurydychni nauky*. 2016. № 837. S. 23-28. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_837_5

5. Dems'kyj E.F. Administratyvni poslugy ta i'h jurydychna pryroda. *Jurydychna nauka*. 2011. № 1. S. 79-86. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2011_1_13

6. Zapysnyj D.Ju. Istorija stanovlennja ta rozvytku systemy nadannja administratyvnyh poslug v Ukrai'ni. *Aspekty publicznego upravlinnja*. 2016. № 8. S. 16-24. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aplup_2016_8_4

7. Lipencev A.V., Zhuk Ju.M. Administratyvni poslugy v Ukrai'ni: ponjattja ta sutnist'. *Efektivnist' derzhavnogo upravlinnja*. 2015. Vyp. 42. S. 140–149. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu_2015_42_17

8. Oslavs'kyj M.I. Vykonavcha vlada v Ukrai'ni: organizacijno-pravovi zasady: navch. posib. Kyi'v: Znannja, 2009. S. 233.

9. Pysarenko G.M. Administratyvni poslugy v Ukrai'ni: organizacijno-pravovi aspekty: dys. ... kand. juryd. nauk: 12.00.07. Odesa, 2006. 196 s.

10. Pysarenko G.M. Zaprovdzhennja doktryny administratyvnyh poslug v Ukrai'ni. *Mytna sprava*. № 6. 2005. S. 80-83.

11. Pro administratyvni poslugy: Zakon Ukrai'ny vid 6 veres. 2012 r. № 5203-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>

12. Pro zahody shhodo vprovadzhennja Koncepcii' administratyvnoi' reformy v Ukrai'ni: Ukaz Prezydenta Ukrai'ny vid 22 lyp. 1998 r. № 810/98. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/810/98>.

13. Telyc'ka V.A. Administratyvni poslugy, shho nadajut'sja organamy miscevoi' vlady: vyznachennja ponjattja ta sutnosti / Innovacii' u derzhavnomu upravlinni: systemna integracija osvity, nauky, praktyky: mater. nauk.-prakt. конф. za mizhn. uch. (27 trav. 2011 r., м. Kyi'v): у 2 т. Т. 2. Kyi'v: [б. в.], 2011. S. 49–51.

14. Tymoshhuk V. Administratyvni poslugy: posibnyk / Shvejcars'ko-ukrai'ns'kyj proekt «Pidtrymka decentralizacii' v Ukrai'ni – DESPRO». Kyi'v: TOV «Sofija-A», 2012. 104 s.

THEORY AND HISTORY OF ADMINISTRATIVE SERVICES IN UKRAINE

Kherson Institute of Interregional Academy of Personnel Management

Traktorna str., 20, 73000, Kherson, Ukraine

E-mails: didenko19520@ukr.net, mroman1985@ukr.net

Purpose: reveals the theory and history of administrative services in Ukraine and features. **Methods:** historical, comparative analysis, synthesis, cognitive-analytical, etc. **Results:** the historical aspects and the current state of administrative services in Ukraine are elucidated. **Discussion:** the institute of administrative services in Ukraine needs to be improved.

The historical stages of the establishment of the institution of administrative services in Ukraine can be conditionally divided into two: namely: 1) the establishment of the institute of administrative services and the adoption of the Law of Ukraine «On Administrative Services»; 2) from the moment of the adoption of the Law and to the present.

Administrative service is a provision provided by the law and provided by a subject of authority of authority on the application of a natural or legal person, aimed at acquiring, changing or terminating the rights and / or duties of such person in accordance with the law and is intended to meet their needs. It is characterized by a number of features based on the principle of human-centeredness.

Proceeding from a number of works devoted to the institute of administrative services, we can say that the theory of administrative services is a modern institute of administrative law, consisting of concepts and views aimed at researching, studying and developing proposals for the improvement of this institution.

The theory of administrative services in Ukraine needs further elaboration and practical regulation, since the provision of services primarily depends on the effectiveness of the activity of executive authorities, civil servants and officials who are directly involved in the provision of administrative services.

Keywords: administrative services; public-service component; democratization; improve; theory; history.